

РЕШЕНИЕ

№ 3156

гр. София, 10.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 26.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **4784** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на Държавно предприятие „Научно-производствен център“ ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез директора В. Л. Б., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) с изх. № 01-5100 / 14.11.2019 г. на заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

Жалбоподателят моли АУПДВ да бъде отменен, като счита, че същият е издаден в противоречие с материалния закон при съществени процесуални нарушения.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно уведомен, не се представлява. На 26.04.2022 г. от адв. И. Д. е депозирана писмена молба, в която е посочено, че иска да се даде ход по същество и моли административния акт да бъде отменен. Искане присъждаше на направените по делото разноски.

Ответникът – Заместник - изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“, редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като взе предвид представените и приети по делото доказателства и становищата на страните, приема за установено следното от фактическа страна:

„Опитна станция по земеделие – Лозница“ ДП е регистрирана с Уникален регистрационен номер /УРН/ 408055 в Интегрираната система за администриране и контрол /И./.. Същата е била одобрена за участие по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРСР 2007-2013 г., по направление „Въвеждане на сеитбообращение за

опазване на почвите и водите“ през 2013 г.

С Акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „АЕП“ от ПРСР 2007-2013 г. с изх. № 01-5100/5 от 28.06.2018 г. ДФ „Земеделие“ – Разплащателна агенция е прекратил агроекологичния ангажимент на „Опитна станция по земеделие – Лозница“ ДП.

За кампании 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г. на „Опитна станция по земеделие – Лозница“ ДП са били изплатени суми, представляващи сбор от изплатеното финансово подпомагане по направлението през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента в размер на 277 859, 79 лв.

С уведомително писмо за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 „АЕП“ от ПРСР 2007-2013г. за кампания 2017 г. с изх. № 01-5100/5/28.06.2018 г. (л. 16 от делото) жалбоподателят „Опитна станция по земеделие – Лозница“ ДП е уведомен, че ДФЗ-РА отказва финансова помощ и прекратява агроекологичния ѝ ангажимент по направление „Въвеждане на сеитбообращение за опазване на почвите и водите“ през 2013 г. В писмото изрично е посочено, че същото подлежи на обжалване пред министъра на земеделието или административния съд по седалището на териториалната структура на ДФЗ в 14-дневен срок от получаването му.

С писмо с изх. № 01-5100/5 от 29.10.2018 г.(л. 13 от делото) ДФЗ - РА е уведомила жалбоподателя за откриване на административно производство по издаване на АУПДВ. В писмото са изложени фактическите обстоятелства, въз основа на които е прието, че са налице основанията за издаване на АУПДВ, като е посочено, че общата изплатена сума по направление „Въвеждане на сеитбообращение за опазване на почвите и водите“ през 2013 г., представляваща сбор от изплатеното финансово подпомагане по направлението през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, е в размер на 277 859, 79 лв. На основание чл. 18, ал. 4, б.”в“ от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. за условията и реда за прилагане на мярка 214 „Агроекологични плащания” от Програмата за развитие на селските райони за периода 2007-2013 г. е определена сума за възстановяване в размер на 55 571,96 лв., която представлява 20 % от общата изплатена сума. Писмото е връчено на жалбоподателя на 20.11.2018 г.

В указания в него срок не е подадено възражение.

С оспорения АУПДВ № 01-5100/5 от 14.11.2019 г. (л. 10 от делото), издаден от Заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“, на „Опитна станция по земеделие-Лозница“ ДП е установено публично държавно вземане в размер на 55 571, 96 лв., ведно със съответните лихви, във връзка с изплатена субсидия по мярка 214 „Агроекологични плащания“ от ПРСР 2007-2013 г., по направление „Въвеждане на сеитбообращение за опазване на почвите и водите“ през 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г., във връзка с подадени от жалбоподателя общи заявления за подпомагане през посочените години. АУПДВ е връчен лично на 04.03.2020 г.

По делото, като доказателства са приети административната преписка и допълнително представените документи от страните.

На 23.11.2018 г. Държавно предприятие „Опитна станция по земеделие – Лозница“ е заличено. Промяната е вписана в търговския регистър на Агенцията по вписванията. Правоприемник на заличеното предприятие е ДП „Научно-производствен център“. Заличаването е в съответствие с промените в Закона за селскостопанската академия от 2018 г. Съобразно § 15, ал. 1 от ПЗР на ЗИД на

Закона за селскостопанската академия (обн. ДВ, бр. 22 от 2018 г.) от датата на вписването му в Търговския регистър ДП „Научно-производствен център“ е правоприменник на активите и пасивите, както и на архива на няколко опитни станции. Между тях е и „Опитна станция по земеделие-Лозница“ ДП.

С решение № 5662 / 2020 г. на АССГ, III – то отделение, 7 с-в е отменен акт за установяване на публично държавно вземане № 01-5100 / 5 от 14.11.2019 г., издаден от заместник-изпълнителен директор на ДФ „Земеделие“. Установено е, че АУПДВ е издаден при липса на една от материалноправните предпоставки за това – липсва влязъл в сила акт за прекратяване на агроекологичен ангажимент на жалбоподателя по мярка 2014 „АЕП“ от ПРСР 2007 – 2013 г. С решение № 5750 / 13.05.2021 г. на ВАС, I – во отделение решение № 5662 / 2020 г. на АССГ е отменено.

В решението на ВАС са дадени задължителни за настоящата инстанция указания. Пред касационната инстанция за пръв път е представено и е прието писмено доказателство - уведомително писмо за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 “агроекологични плащания“ от програмата за развитие на селските райони (ПРСР) 2007 – 2013 г. за кампания 2017 г. (л. 5). Съобразно задължителните указания на касационната инстанция това писмено доказателство следва да бъде обсъдено от първоинстанционния съд при новото разглеждане на делото.

По силата на разпоредбата на чл. 171, ал. 5 АПК съдът е длъжен да съдейства на страните за отстраняване на формални грешки и неясноти в изявленията им и да им указва, че за някои обстоятелства от значение за делото не сочат доказателства. Пред касационната инстанция е представено посоченото по-горе уведомително писмо за прекратяване на агроекологичен ангажимент. От административния орган се твърди (видно ѝ от отбелязването върху самото писмо), че писмото е получено от Р. Й. Е. на дата 12.07.2018 г. Положен е и печат на Селскостопанска академия, Опитна станция по земеделие – Лозница – ДП. В своята съвкупност тази част от документа носи белезите на частен документ. От служебно извършената справка в търговския регистър се установява, че към дата 12.07.2018 г. Р. Й. Е. има качеството на управител и член на управителния съвет на Опитна станция по земеделие – Лозница – ДП.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срок и от надлежна страна, адресат на акта, чиито права и законни интереси са засегнати и за която актът е неблагоприятен, поради което е налице правен интерес от оспорването му.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

Проверен изцяло, съгласно изискванията на чл. 168, ал. 1 от АПК, и съобразно критериите по чл. 146 от АПК, оспореният АУПДВ е валиден административен акт, издаден в писмена форма и при спазване на административнопроизводствените правила, но в противоречие с материалния закон. Административният акт е издаден в съответствие с материалния закон и съобразно неговата цел.

Съгласно § 1, т. 13 от ДР на ЗПЗП Разплащателната Агенция е специализирана акредитирана структура за приемане на заявления, проверка на условията и извършване на плащания от Европейските земеделски фондове и за прилагане на пазарни мерки, включително интервенция на пазарите на земеделски продукти по правилата на Европейския съюз.

Според нормата на чл. 27, ал. 3 и ал. 4 от ЗПЗП Разплащателната агенция е длъжна да предприеме необходимите действия за събиране на недължимо платените и надплатените суми по схеми за плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет, както и глобите и другите парични санкции, предвидени в законодателството на ЕС. Този тип вземания, които възникват въз основа на административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на ДОПК, като съгласно чл. 162, ал. 2, т. 8 от ДОПК публични са вземанията за недължимо платени и надплатени суми, вкл. по финансираните от европейските земеделски фондове, както и свързаното с тях национално съфинансиране.

Нормата на чл. 27, ал. 5 от ЗПЗП препраща към чл. 166, ал. 2 от ДОПК, според който ако в съответния закон не е предвиден ред за установяване на публично държавно вземане, то се установява по основание и размер с АУПДВ, който се издава по реда за издаване на административен акт, предвиден в АПК. Ако в съответния закон не е определен органът за издаване на акта, той се определя от ръководителя на съответната администрация.

В специалния закон ЗПЗП не е регламентирана процедурата за установяване на публичните държавни вземания, както и орган, който е компетентен да издава актовете с такова съдържание. Поради това, съобразно предписанието на чл. 166, ал. 2 от ДОПК ръководителят на съответната администрация, в случая Изпълнителният директор на ДФЗ, следва да определи органа, натоварен да издава актовете за установяване на публични държавни вземания.

Със Заповед № 03-РД/2891/23.07.2019 г. Изпълнителният директор на ДФЗ е делегирал на П. Д. С. - заместник - изпълнителен директор на ДФЗ, да издава и подписва актове за установяване на публични държавни вземания по схемите и мерките за директни плащания, посочени в чл. 1 по Наредба № 5 от 27.02.2009 г. за условията и реда за подаване на заявления по схеми и мерки за директни плащания (л. 52). От това следва, че именно Заместник - изпълнителният директор е органът, който има правомощие да издава актовете за установяване на публични държавни вземания, произхождащи от надвзети или недължимо платени суми по схемите и проектите, финансирани от европейските фондове и държавния бюджет в областта на общата селскостопанска политика (в този смисъл Решение № 8854 от 06.07.2017 г. по административно дело № 8010/2016 г. на ВАС, Решение № 7986 от 22.06.2017 г. по административно дело № 2194/2017 г. на ВАС и др.).

Следователно оспореният АУПДВ е издаден от компетентен орган в кръга на делегираните му правомощия, поради което е валиден административен акт.

Актът е издаден в писмена форма и с необходимото съдържание по чл. 59, ал. 2 от АПК, а обратните доводи на жалбоподателката са неоснователни. АУПДВ съдържа изложение на фактическите и правни основания, въз основа на които е издаден. Органът е посочил фактите, от които черпи упражненото публично субективно право, като изложените фактически основания кореспондират с посочените правни норми и разпоредените правни последици. Съдът не констатира допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила.

При първото разглеждане на делото съдът, преди отмяната на акта му от ВАС, е приел, че оспореният административен акт е издаден в нарушение на приложимия материален закон. В мотивите на отменения акт е прието, че материалноправно изискване за издаване на процесния АУПДВ е ДФЗ да прекрати многогодишния ангажимент на земеделския стопанин на някое от основанията в

закона или приложимите подзаконовни нормативни актове, за да е налице задължение за възстановяване на получената финансова помощ по съответната мярка (арг. чл. 18 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г.) Съгласно чл. 27, ал. 3 от ЗПЗП, РА предприема необходимите действия за събиране на недължимо платените и надплатени суми по схеми на плащане и проекти, финансирани от европейските фондове и от държавния бюджет. Съгласно чл. 27, ал. 5 от ЗПЗП, вземанията на РА, които възникват въз основа на административен акт, са публични държавни вземания и се събират по реда на ДОПК. Изводът, който следва от горното и от обстоятелствата по казуса е, че материалноправна предпоставка за упражняване на правомощието на органа за събиране на недължимо платената сума, респ. за издаване на АУПДВ, е наличието на влязъл в сила административен акт за прекратяване на поетия от жалбоподателката многогодишен ангажимент. При първото разглеждане на делото от състав на АССГ е прието, че от анализа на събраните доказателства по делото не се установява, че издаденият акт за прекратяване на поетия ангажимент е влязъл в сила. Към касационната жалба обаче е представено доказателство, че уведомителното писмо е връчено на лице, с имена „Р. Й.“. Касационната инстанция изрично е посочила, че това писмено доказателство следва да бъде обсъдено от първоинстанционния съд при новото разглеждане на делото.

В случая, „Опитна станция по земеделие-Лозница“ ДП е заявила финансово подпомагане по мярка 214 "Агроекологични плащания" на ПРСР през кампания 2013 г., във връзка с което е поела 5-годишен ангажимент за извършване на агроекологична дейност. Държавното предприятие е подавало заявления за плащане за кампании 2013 г., 2014 г., 2015 г. и 2016 г., като е получило субсидия общо в размер на 277 859, 79 лв. За кампания 2017 г., след извършени административни проверки е установено, че не е спазен поетият пет годишен агроекологичен ангажимент, тъй като държавното предприятие не е подало Заявление за плащане по процесната мярка, поради което и на осн. чл. 18, ал. 3, т. 4 и чл. 67, ал. 1 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г., ДФЗ-РА отказва финансова помощ и прекратява агроекологичния ангажимент по направлението. Безспорно е, с оглед доказателствата към административната преписка, че е издаден Акт /Уведомително писмо/ за прекратяване на агроекологичен ангажимент по мярка 214 "Агроекологични плащания" от ПРСР 2007-2013 година, с изх. № 01-5100/5 от 28.06.2018 г. Същият е изрично визиран от органа като фактическо основание за издаване на оспорения АУПДВ.

С оглед задължителните указания на ВАС в хода на съдебното производство беше допусната и назначена съдебно-почеркова експертиза. Експертизата е назначена по повод на открито производство по чл. 193 ГПК във връзка с оспорване от страна на пълномощника на жалбоподателя на уведомително писмо изх. № 01-5100 / 5 / 28.06.2018 г. Вещото лице е ангажирано да даде отговор на въпросите: а) дали подписът и ръкописният текст „Р. Й. Е. и дата 12.07.2018 г.“ в уведомително писмо (представено в копие) с изх. № 01 – 5100 / 5 за прекратяване на агроекологичен ангажимент от 28.06.18 г. на Държавен фонд „Земеделие“ до Опитна станция по земеделие – Лозница“ ДП са изпълнени от Р. Й. Е.; б) дали подписът и ръкописният текст „Получих лично на 12.02.2018 г.“ под текста на документ с изх. № 01 – 2600 / 513 от 24.01.2018 г. (представен в оригинал) са изпълнени от Р. Й. Е..

Видно от заключението на вещото лице за сравнителен материал са били използвани заявления за издаване документи за самоличност до дирекция „БДС“,

както и документи, които са се намирали по делото. Видно от заключението, прието в открито съдебно заседание от дата 26.04.2022 г. изображенията на подписа и ръкописния текст изписани под текста на уведомително писмо (представено в копие) с изх. № 01 – 5100 / 5 за прекратяване на агроекологичен ангажимент от 28.06.18 г. на Държавен фонд „Земеделие“ до Опитна станция по земеделие – Лозница“ ДП са копия на подпис и ръкописен текст и са изпълнени от Р. Й. Е.. Подписът и ръкописният текст изписани под текста на документ с изх. № 01 – 2600 / 513 от 24.01.2018 г. „Получих лично на 12.02.2018 г.“ на Държавен фонд „Земеделие“ до „Опитна станция по земеделие – Лозница“ ДП са положени от Р. Й. Е..

Основният спорен момент по делото се свежда до това, дали подписът и ръкописният текст „Р. Й. Е. и дата 12.07.2018 г.“ в уведомително писмо (представено в копие) с изх. № 01 – 5100 / 5 за прекратяване на агроекологичен ангажимент от 28.06.18 г. на Държавен фонд „Земеделие“ до Опитна станция по земеделие – Лозница“ ДП са изпълнени от Р. Й. Е.. В тази насока са и задължителните указания на ВАС. С постъпила молба от дата 15.11.2021 г. (л. 39 от делото) административният орган (ответник) е уведомил съда, че след извършена справка в ОД на ДФ „Земеделие“ – Р., не е открит оригинал на уведомително писмо с изх. № 01 – 5100 / 5 за прекратяване на агроекологичен ангажимент от 28.06.18 г. на Държавен фонд „Земеделие“. По делото е приложено и изследвано в оригинал уведомително писмо с изх. № 01 – 2600 / 513 от 24.01.2018 г., а именно писмо за откриване на производството по издаване на акт за прекратяване на многогодишен ангажимент. В самото писмо е посочено, че се издава на основание чл. 26 АПК. Писмото отново е било получено от същия служител (Р. Й. Е.) лично на дата 12.02.2018 г. и е подписано и подпечатано с печата на Опитна станция по Земеделие – Лозница. Настоящият състав не споделя аргументите на жалбоподателя, че уведомително писмо с изх. № 01 – 5100 / 5 за прекратяване на агроекологичен ангажимент от 28.06.18 г. следва да бъде изключено от доказателствата. Това представлява официален документ (административен акт), върху който има отбелязване, че е получен от определено лице.

В своята съвкупност посоченото по-горе означава, че по делото се установява, че актът за прекратяване е влязъл в сила към датата на издаване на АУПДВ. Съдът приема, че е доказан фактът за прекратяване на агроекологичния ангажимент по мярка 214 спрямо жалбоподателя. Основание за издаване на АУПДВ е влязло в сила уведомително писмо за прекратяване на агроекологичен ангажимент (в този смисъл Решение № 6030 от 26.05.2020 г. на ВАС, Първо отделение, по административно дело № 2623 по описа за 2020 г. и Решение № 10183 от 02.07.2019 г. на ВАС,

Осмо отделение, по административно дело № 2201 по описа за 2019 г.) Влизането в сила на административния акт предполага съобщаването му на адресата по правилата на чл. 61 от АПК и липса на оспорване по предвидения ред и срокове. Безспорно е установено, че върху копие то на това писмо е положен подпис от страна на Р. Й. Беше посочено, че от служебно извършената справка в търговския регистър се установява, че към дата 12.07.2018 г. Р. Й. Е. има качеството на управител и член на управителния съвет на Опитна станция по земеделие – Лозница – ДП. Въз основа на приетата по делото съдебно-почеркова експертиза може да се направи извод, че писмото е било получено от Р. Й. Е.. Установява се, че ангажиментът е валидно прекратен на дата 27.07.2018 г., доколкото не е обжалван. Следователно е установен фактът за прекратяване на агроекологичния ангажимент по мярка 214 спрямо жалбоподателя.

Действително отбелязването върху уведомителното писмо, че е получено от Р. Й. Е., е в копие. Но това само по себе си не означава, че то не е получено от него. По делото е представено в оригинал писмо от заместник – изпълнителен директор на ДФ „Земеделие” (л. 40). Писмото е от 24.01.2018 г. и е издадено на основание чл. 26, ал. 1 АПК. С него Опитна станция по земеделие – Лозница – ДП е уведомена, че ДФ „Земеделие” открива производство по издаване на административен акт за прекратяване на многогодишен ангажимент. В долната част на писмото, което представлява официален документ, е отбелязано „Получих писмото лично на 12.02.2018 г.” и е положен подпис. Както вече беше посочено вещото лице е категорично, че текстът и подписът върху това писмо са положени от Р. Й. Е.. Идентичен е и текстът върху писмото, с което ДФ „Земеделие” прекратява ангажимента. Налице е и печат на държавното предприятие. Тоест – независимо, че текстът и подписът не са в оригинал, може да се приеме за безспорно, че това писмо е връчено лично на управителя на жалбоподателя към този конкретен минал период (2018 г.). Обратното тълкуване, а именно, че служители на ДФ „Земеделие” са манипулирали текста и подписа на управителя Р. Й. не намира опора в доказателствата по делото, включително въз основа на приетото по делото заключение на вещото лице. Причината да не бъде оспорено уведомително писмо с изх. № 01 – 5100 / 5 за прекратяване на агроекологичен ангажимент от 28.06.18 г. от страна на държавното предприятие е без значение в случая. Вероятно е това да се дължи на управленско решение или на слаба организация. Независимо от това може да се приеме, че ангажиментът е валидно прекратен.

При повторното разглеждане на делото бяха положени

максимални усилия за установяване на основния спорен момент по делото. В съдебно заседание на 26.10.2021 г. беше открито производство чл. 193 ГПК, вр. чл. 144 от АПК по оспорване на уведомително писмо изх. № 01 – 5100 / 5 / 28.06.2018 г. в частта на връчване на писмото относно авторството. По делото от ответника ДФ „Земеделие” беше представено в оригинал уведомително писмо с изх. № 01 / 2600 / 513 от 24.01.2018 г., както и копие на документ за прекратяване на ангажимент. Беше изготвена и приета съдебно-почеркова експертиза. С оглед на гореизложеното следва да се приеме, че оспорването по реда на чл. 193 ГПК на уведомително писмо с изх. № 01 – 5100 / 5 за прекратяване на агроекологичен ангажимент от 28.06.18 г. в частта на връчване на писмото относно авторството е неуспешно.

Уведомително писмо с изх. № 01 – 5100 / 5 за прекратяване на агроекологичен ангажимент от 28.06.18 г. е влязло в сила и оспореният АУПДВ се явява издаден при наличие на една от материалноправните предпоставки за това - наличие на прекратен агроекологичен ангажимент на жалбоподателя по мярка 2014 "АЕП" от ПРСР 2007-2013 г. Дължимите за възстановяване суми подлежат на събиране по реда и при условията на чл. 165 от ДОПК чрез издаване на АУПДВ. Оспореният акт е законосъобразен. Той е издаден в съответствие с материалноправните предпоставки по чл. 18, ал. 4, вр. с ал. 3, т. 4 от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. Съобразен е и с целта на закона.

В писмената защита по делото е изложен аргумент, че е налице самостоятелно основание за отмяната на АУПДВ, а именно, че е издаден срещу неправосубектно лице. Сочи се, че ДП „Опитна станция по земеделие – Лозница” е заличено с вписване в търговския регистър на 23.11.2018 г. – една година преди издаването на акта. Като аргумент се сочи чл. 159, т. 2 АПК – основание за прекратяване на делото и оставяне на жалбат абез разглеждане е обстоятелството, че оспорваният е неправосубектен. Съдът не приема тези аргументи. По делото е приложена служебно справка (възпроизведена от информационна система С., С. N. АД, л. 15 от делото). Съгласно § 15 от Преходни и Заключителни разпоредби към Закона за изменение и допълнение на Закона за селскостопанската академия, от датата на вписване на Държавно предприятие „Научно – производствен център” в търговския регистър то е правоприменик на активите и пасивите, както и на архива, на изчерпателно изброени държавни предприятия. Сред тях е и Опитна станция по земеделие – Лозница (т. 5). Това обстоятелство е описано и в жалбата до съда. Вписването в търговския регистър е с дата 23.11.2018 г. Действително обжалваният АУПДВ е адресиран до „Опитна станция по

земеделие – Лозница” ДП, но това само по себе си не го прави незаконосъобразен. Заличеният субект има свой правоприменник - Държавно предприятие „Научно – производствен център”. Новият субект е защитил в максимална степен своя интерес като е изготвил жалбата, по която е образувано делото пред АССГ. Съдът е приел, че това е легитимният правоприменник на „Опитна станция по земеделие – Лозница” ДП.

В писмената защита е посочено, че ако актът се приеме за законосъобразен, то следва публичното вземане да бъде определено по начин, различен от този в обжалвания АУПДВ. Според изложеното в писмената защита размерът следва да е 10 %, а не както е приел административният орган в размер на 20 %. Причина за това е обстоятелството, че агроекологичният ангажимент е прекратен след петата година, на основание чл. 18, ал. 4, б. „г” от Наредба № 11 / 06.04.2009 г.

Разпоредбата на чл. 18, ал. 4, б. „г” от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. гласи, че подпомаганите лица възстановяват получената до момента финансова помощ заедно със законните лихви в зависимост от годината на първоначално одобрение по мярката до годината, в която е прекратен агроекологичният ангажимент, както следва: след петата година – 10 %. Не е спорно по делото, че жалбоподателят не е подал заявление за заплащане за кампания 2017. Следователно за петата година на него не е заплащан финансов ресурс. Не е налице хипотезата на чл. 18, ал. 4, б. „г” от Наредба № 11 от 06.04.2009 г. Агроекологичният ангажимент не е прекратен след петата година. Напротив той е прекратен преди петата година, поради неподаване на заявление. В случая без значение е датата на започване на административната проверка, респ. датата, на която е прекратен агроекологичният ангажимент (27.07.2018 г.). Законосъобразни са изводите, които са направени в оспорвания административен акт, че общата изплатена сума по направление „Въвеждане на сеитбообръщение за опазване на почвите и водите”, представляваща сбор от изплатеното финансово подпомагане по направлението през годините, предхождащи годината на прекратяване на ангажимента, е в размер на 277 859, 79 лева.

Съгласно мотивите, изложени в Решение № 5750 от 13.05.2021 г., постановено по административно дело № 35 по описа за 2021 г. на ВАС, Първо отделение, настоящата съдебна инстанция следва да се произнесе и за размера на присъдените разноски на основание чл. 226, ал. 3 АПК. С оглед изхода на спора такива се дължат в полза на ДФ „Земеделие“ (аргумент от чл. 143, ал. 3 АПК). Пред касационната инстанция процесуалният представител на ДФ „Земеделие“ е поискал присъждане на

юрисконсултско възнаграждение в размер на по 100 (сто) лева за всяка една от инстанциите. Пред настоящата инстанция с молба от 17.01.2022 г. (л. 55 от делото) процесуалният представител на ДФ „Земеделие“ е поискал възнаграждение в размер на 100 (сто) лева за юрисконсултско възнаграждение. Съдът счита, че искането за разноски следва да бъде уважено до размер общо на 200 (двеста) лева. При първото разглеждане на делото пред АССГ от ДФ „Земеделие“ не е било искано присъждане на разноски. Това искане е направено за пръв път с касационната жалба. При първото разглеждане на делото ДФ „Земеделие“ не е бил защитаван от юрисконсулт (аргумент от чл. 78, ал. 8 ГПК). Поради тези причини разноски за възнаграждение за юрисконсулт при първото разглеждане на делото пред АССГ не следва да се присъждат.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София град, III отделение, 45 – ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Държавно предприятие „Научно-производствен център“, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], чрез директора В. Л. Б., срещу Акт за установяване на публично държавно вземане (АУПДВ) с изх. № 01-5100 / 14.11.2019 г. на заместник-изпълнителния директор на ДФ „Земеделие“.

ОСЪЖДА Държавно предприятие „Научно-производствен център“ ЕИК[ЕИК] да заплати на ДФ „Земеделие“ сума в размер на 200 (двеста) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение пред първата инстанция и пред ВАС.

Решението може да бъде обжалвано пред Върховния административен съд в четиринадесетдневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи.

СЪДИЯ: